पाणि mit « la main nue » und शकल mit « un tesson ». Ist nicht vielleicht सकलेन zu lesen? In diesem Falle würde bloss von zwei Theilen die Rede sein: von der hohlen Hand (पुर) und von der ganzen Hand

Str. 29. a. Kull. रता दिता रतानियमान्

Str. 31. Kull. म्रांचिकित्सितव्याध्यासुद्भवे (म्रचिकित्सितव्यव्या"?) प्रपातितानेशानीं दिशमाभित्याकुिटलर्गातर्युक्ती योगनिष्ठी जलानिलाशन म्रा शरीरिनिपाताद्भव्हेत्

Str. 35. K ull. जायमाना ब्राह्मणस्त्रिभिर्सणैर्सणवाञ्चायते । यत्तेन देवे-भ्यः प्रजया पितृभ्यः स्वाध्यायेन ऋषिभ्य इति श्रुतेः ।

Str. 38. Haughton und Lois. निह्य st. निहय. In den «Corrections supplémentaires » erklärt sich der Letztere für die von uns aufgenommene Lesart. — Kull. यतुर्वेदीयोपाल्यानग्रन्थाता सर्वस्वर-विणां प्रजापतिदेवताकामिष्टिं कुता । — वानप्रस्थाश्रममन्छापैव चत्र्या-श्रममन्तिष्ठेत् — तथा जावालश्रतिः । ब्रह्मचर्यं समाप्य गृन्ही भवेत् गृन्ही भूवा वनी भवेत वनी भूवा प्रव्रतेत । इत्तर्या ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रतेत् गृहादा क्नादा। Lois. «सर्ववेदसदिवाणां. M. de Schlegel rejette absolument cette leçon et propose de lire: सर्वस्वस्य सदिवाणा. Mais la première leçon ne pourrait-elle pas signifier 'avec l'offrande entière du Véda, c. à. d. prescrite par le Véda'. Le commentaire de Coulloûca favorise cette explication; toutefois je suis loin de la donner comme certaine». Die Lesart ist gut, nur zerlege man das Adjectiv nicht, wie es die beiden erwähnten Gelehrten gethan haben, in सर्ववेद — सदिवागा, sondern in सर्ववेदस — दिवागा. वेदस् bedeutet in der Sprache der Veda's « Reichthum, Besitz ». Diese Bedeutung hat das Wort auch in den Compositis जातवेदस् und सर्ववेदस्. Letzteres erklärt Amara-Simha (II. 7. 9.) mit folgenden Worten: स येनेष्टे। यागः सर्वस्वद्वतिषाः । Nun lehrt uns Pāṇini (V. 4. 103.),